

TAKÁCS ZSUZSA

Body kiállítás

*Mielőtt belépsz a halottak közé,
ereszkezd térdre, hajtsd homlokodat
az előcsarnok vértedves, fűrészporos
kővére, nagybőjt van, február, kavarog
a hó, a csizmákról leolvad a sár, a veríték,
a köpések nyoma. A pénztár előtt kígyózik
a sor. A Kígyó mosolyog, tekereg, sziszeg:
mindentudók lesztek, akár az Isten.*

*Ereszkezd térdre, hajtsd homlokodat
a zokogó küszöbre, kérj bocsánatot
a Táncostól, a Sportolótól, a fölmetszett,
föltekert bőr alatt a mellkasból kitüremkedő
Szívtől, a megnyüzott Sakkozótól, aki
tenyerébe ejtett állal töpreng, mint
Rodin Gondolkodója: hol hibázta el?
Mit kellett volna lépnie mi helyett?*

*A testőrrel áram végzett, az elefánttal
mérgezett nyíl, a gyalog elvágott nyakkal
menekült a sakkáblán, míg felbukott.
Az egyetemistát a Mennyei Békesség terén
lefogták. Megmérték homlokát, tagjai arányát,
dicsérték nyelvtudását, ígérték: „utaztatják”,
és mérget itattak vele. Fönnakadt szemét
lezárták: ne lásson; kinyitották: most lát.*

*Ereszkezd térdre, hajtsd homlokodat
a zokogó küszöbre, kérj bocsánatot,
az anyjuk hasából kimetszett magzatoktól,
akik ujjukat szopva úsznak az akvárium-
burokban. Nagybőjt van, február,
a csizmákról leolvad a sár, a veríték;
a koszorúból a megszáradt tövis lepereg.
A kígyó mosolyog, tekereg, sziszeg.*